

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/99/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214010660
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2214010660.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Kataríny Stanislavskej v trestnej veci proti obžalovanému Ing. D. F., pre zločiny vydierania podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Trestného zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 27.04.2016 sp. zn. 1T/185/2014 na verejnom zasadnutí konanom dňa 08.11.2016 takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písm. d/ Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Na základe § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovaný Ing. D. F., nar. XX.XX.XXXX v R. P., trvale bytom Q. IV., B. F., L. XXXX/XX, prechodne bytom R. P., T. C. č. XXXX/X, okres Dunajská Streda,

odsudzuje:

Podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona a § 39 odsek 1, odsek 3 písm. e/ Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu podmienene odkladá a zároveň mu ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 odsek 3 písm. f/ Trestného zákona sa obžalovanému ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktu s poškodeným Ing. U. P., nar. XX.XX.XXXX, v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami.

Podľa § 51 ods. 4 písm. a/ Trestného zákona sa obžalovanému ukladá povinnosť nepriblížiť sa k poškodenému Ing. U. P., nar. XX.XX.XXXX, a príslušníkom jeho rodiny na vzdialenosť bližšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydlia poškodeného ani kdekoľvek kde sa tento zdržiava.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaného za vinného v bodoch 1/ až 5/ zo zločinov vydierania podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona a v bode 6/ z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1/ v presne nezistený deň v mesiaci máj v roku 2007, na ulici C. v R. P., pred rodinným domom so súpisným číslom XXXX/X, v ktorom býva poškodený U. P., pod hrozbou fyzického násillia, slovami daj mi 100.000,- Sk, lebo kvôli tebe som sa dostal do basy a ak mi ich nedáš, tak ťa zmlátim a zničím ťa, nútil poškodeného k odovzdaniu uvedenej sumy, pričom poškodený v dôsledku strachu o svoj život a zdravie v presne nezistený deň v mesiaci máj roku 2007 odovzdal podozrivému na adrese svojho trvalého pobytu hotovosť vo výške 65.000,- Sk,

2/ v presne nezistenom čase, nezisteného dňa na začiatku roku 2008, z presne nezisteného miesta, zavolať z telefónneho čísla +XXXXXXXXXXXX na telefónne číslo XXXXXXXXXXXX poškodenému U. P. a do telefónu sa mu vyhráždal, že ho zabije a zabije aj jeho celú rodinu ak mu nedá peniaze, pričom poškodený v obave o svoj život a zdravie a o život a zdravie svojej rodiny v presne nezistený deň približne 2 alebo 3 týždne po výhražnom telefonáte, v Dunajskej Strede na Námestí 1. mája, vo svojom osobnom motorovom vozidle zn. VW POLO, EČ DS 581CJ, podozrivému odovzdal finančnú hotovosť vo výške 15.000,- Sk,

3/ v presne nezistenom čase, nezisteného dňa v mesiaci jún alebo júl v roku 2008, z presne nezisteného miesta podozrivý zavolať z telefónneho čísla +XXXXXXXXXXXX na telefónne číslo XXXXXXXXXXXX poškodenému U. P. a do telefónu sa mu vyhráždal, že zlikviduje poškodeného ako aj celú jeho rodinu, pričom poškodený v obave o svoj život a zdravie a o život a zdravie svojej rodiny v presne nezistený deň približne v roku 2008 vložil na účet podozrivého finančnú hotovosť vo výške 12.000,- Sk,

4/ v presne nezistenom čase, nezisteného dňa v mesiaci júl v roku 2012, z presne nezisteného telefónneho čísla zavolať na telefónne číslo patriace U. P. a kričal na neho do telefónu, že ak sa nedostaví k Dunajskostredskej pobočke F. banky, tak ho zabije a zlikviduje, pričom poškodený v obave o svoj život a zdravie sa dostavil k pobočke F. banky v R. P., kde sa mu podozrivý vyhráždal, že ak s ním nepôjde na adresu jeho matky na sídlisko Sever II, ul. T. C., R. P., tak ho zabije, pričom poškodený v obave o svoj život a zdravie sa dostavil na uvedenú adresu, kde mu uviedol, aby podpísal uznanie dlhu 10.000,- Eur, preto, že je mu dlžný, a ak to podpíše bude mať čas na to aby mu to zaplatil, pričom poškodený v obave o svoj život a zdravie uvedený papier podpísal,

5/ v presne nezistených časových intervaloch v mesiacoch júl až december roku 2012, na presne nezistených miestach v meste R. P., viackrát pod hrozbou fyzickej likvidácie jeho rodiny, žiadal od poškodeného U. P. finančnú hotovosť v rôznych sumách, ktoré poškodený v obave o život a zdravie svojej rodiny odovzdával podozrivému na adrese T. C. XXXX/X, R. P., pričom celkovo mu odovzdal sumu 500 Eur,

6/ dňa 03. mája 2013 v čase okolo 16.30 hod. v R. P. na C. ulici XXXX/X, pred bránou rodinného domu sa vyhráždal tam na dvore stojacim poškodeným S. P., R. P. a U. P. slovami, že „Vás vyriešim, zabijem vás, skončím s vami, zavraždím vás, je s vami koniec“, na čo ho poškodení vyzývali, aby z miesta odišiel, na čo im podozrivý uviedol, že tento dom je jeho, že „budete moji dlžníci“, kopal do auta a potom odlomil spätné zrkadlá na vozidle zn. VW POLO ktoré bolo zaparkované pred bránou a patrilo poškodeným, následne chcel preliezť bránu a dostať sa tak k poškodeným pričom kričal, že „Teraz vás zabijem“ a pri tom bol zadržaný príslušníkmi OO PZ Dunajská Streda, čím svojim konaním vzbudil u poškodených obavy, že svoje vyhrážky uskutoční.

Za túto trestnú činnosť uložil obžalovanému podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 41 odsek 1 Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov.

Podľa § 49 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona obžalovanému výkon trestu podmiennečne odložil a podľa § 50 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov s probačným dohľadom.

Podľa § 50 odsek 4 písm. a/ Trestného zákona zároveň uložil obžalovanému povinnosť nepriblížiť sa k poškodenému Ing. U. P. a príslušníkom jeho rodiny na vzdialenosť bližšiu ako 5 metrov.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva rozsah vykonaného dokazovania, obsah jednotlivých dôkazov ako aj spôsob ich vyhodnotenia.

Pri rozhodovaní o treste súd I. stupňa nezistil u obžalovaného žiadnu poľahčujúcu okolnosť, naopak zistil priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona, ktorú vyvodil na základe jeho predchádzajúceho odsúdenia, pričom vzhľadom na časový odstup, ktorý uplynul od spáchania skutkov v bodoch 1/ až 5/ a okolnosti prípadu, keď existencia dlhu poškodeného zvyšovala agresivitu obžalovaného dospel k záveru, že účel trestu v danom prípade možno dosiahnuť aj uložením podmiennečného trestu s probačným dohľadom a uložením primeranej povinnosti.

Výrok o treste napadol odvolaním okresný prokurátor. Namietal, že súd I. stupňa sa pri určení výmery trestu dôsledne neriadil základnými zásadami ukladania trestov najmä z dôvodu, že pri svojom

rozhodovaní o treste nezohľadnil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona a o uložení úhrnného trestu rozhodol podľa nesprávneho zákonného ustanovenia § 41 odsek 1 Trestného zákona v dôsledku čoho tiež nesprávne rozhodol o podmiennečnom odklade výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom. Pri prevahe priťažujúcich okolností mal súd I. stupňa ukladať trest v zmysle § 38 odsek 4 Trestného zákona a uložiť obžalovanému úhrnný trest nie podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona ale podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona, nakoľko ho odsudzoval za viacčinný súbeh úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom. Aplikáciou týchto zákonných ustanovení sa v súlade s ustanovením § 38 odsek 4 Trestného zákona zvyšuje dolná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu a tak najmiernejší zákonný trest sú 3 roky a 4 mesiace, ktorá výmera vylučuje podmiennečný odklad výkonu trestu s probačným dohľadom podľa § 51 Trestného zákona. Z uvedených dôvodov navrhol postupom podľa § 321 odsek 1 písm. e/ Trestného poriadku zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste s tým, aby krajský súd podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku rozhodol o uložení zákonného trestu.

Obžalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu okresného prokurátora poukázal na okolnosti prípadu, na odstup času od spáchania skutkov, ktoré sú mu kladené za vinu, ktoré ofutoval, tiež poukázal na svoje osobné pomery, keď mu bola do starostlivosti zverená 1 a pol ročná dcéra, ktorej vo Veľkej Británii hrozilo, že ju úrady odoberú od matky - jeho expartnerky.

Krajský prokurátor navrhol odvolaniu okresného prokurátora v celom rozsahu vyhovieť a to z dôvodov uvedených v písomnom odvolaní.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí krajského súdu zotrval na svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora a svoje tvrdenia vo vzťahu k starostlivosti o zverené maloleté dieťa dokladoval.

Krajský súd, na základe riadne a včas podaného odvolania, podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

Pri plnení prieskumnej povinnosti zistil, že odvolanie okresného prokurátora je dôvodné.

Krajský súd obmedzil svoju prieskumnú povinnosť len na odvolaním napadnutý výrok o treste a zistil, že súd I. stupňa nepostupoval správne, keď u obžalovaného zohľadnil len priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona. Krajský súd nemal pochybnosti o existencii tejto priťažujúcej okolnosti, nakoľko jej aplikáciu odôvodňuje predovšetkým odsúdenie obžalovaného Okresným súdom Dunajská Streda rozsudkom zo dňa 22.08.2001 sp. zn. 2T/47/2000, ktorým mu bol za trestný čin lúpeže podľa § 234 odsek 1, odsek 2 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona a trestný čin podvodu podľa § 250 odsek 4 Trestného zákona uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov, z výkonu ktorého bol podmiennečne prepustený dňa 11.05.2005. Aj keď sa odsúdený v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu osvedčil dňa 08.03.2011, je potrebné poukázať na to, že skutkov v bodoch 1/ a 5/ rozsudku sa dopustil tak v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody ako aj krátko po jej uplynutí.

Nesprávny bol postup súdu I. stupňa, keď neustálil u obžalovaného aj priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h/ Trestného zákona, ktorej aplikácia vyplýva práve z rozsahu žalovanej trestnej činnosti, ktorej sa dopustil viacčinným súbehom trestných činov.

Pri prevahe priťažujúcich okolností bolo potrebné ukladať trest obžalovanému v rámci upravenej trestnej sadzby v zmysle § 38 odsek 4 Trestného zákona a tiež rozhodnúť o úhrnnom treste v zmysle § 41 odsek 2 Trestného zákona.

V zmysle § 38 odsek 4 Trestného zákona a pri prevahe pomeru priťažujúcich okolností zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Pri ukladaní úhrnného trestu podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom spáchaných dvomi alebo viacerými skutkami, zvyšuje horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu.

Správnou aplikáciou ustanovení § 38 odsek 4 Trestného zákona a § 41 odsek 2 Trestného zákona tak prichádzalo do úvahy ukladať trestu obžalovanému v rámci upravenej trestnej sadzby v rozpätí od 3 rokov a 4 mesiace do 12 rokov.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že súd I. stupňa napadnutým výrokom o treste porušil ustanovenie Trestného zákona, keď uložil obžalovanému trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Tento postup súdu I. stupňa bol dôvodom zrušenia napadnutého výroku o treste postupom podľa § 321 odsek 1 písm. d/ Trestného poriadku.

Následne, krajský súd rozhodol o treste obžalovaného na základe § 322 odsek 3 Trestného poriadku.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu krajský súd vychádzal zo zásad ukladania trestov podľa § 34 Trestného zákona, keď zohľadnil nielen časový odstup od doby, kedy boli jednotlivé skutky spáchané, ale aj to, že trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Vyhodnotením osoby obžalovaného, jeho osobných pomerov, okolností prípadu (neúspešné vymáhanie dlhu) a časového odstupu od spáchania skutkov dospel krajský súd k záveru, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody vyplývajúceho z upravenej trestnej sadzby by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne vzhľadom na jeho súčasné rodinné a osobné pomery, najmä z dôvodu jeho starostlivosti o dieťa útleho veku.

Z uvedených dôvodov krajský súd aplikoval ustanovenie § 39 odsek 1, odsek 3 písm. e/ Trestného zákona a obžalovanému mimoriadne znížil trest pod dolnú hranicu upravenej trestnej sadzby. Zároveň krajský súd dospel k záveru, že účel trestu je možné dosiahnuť aj podmieneným odkladom takto uloženého trestu s probačným dohľadom podľa § 51 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona za súčasného uloženia primeraného obmedzenia v zmysle § 51 odsek 3 písm. f/ Trestného zákona a povinnosti spočívajúcej v príkaze v zmysle § 51 odsek 4 písm. a/ Trestného zákona, ktorých účelom je vplývať na pozitívne správanie obžalovaného počas skúšobnej doby najmä v tom smere, aby sa vyhol akémukoľvek kontaktu s poškodeným.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.